

[Merete Bjørn Hanssen.]

om at ændre ved den del af grundlaget, der består i, at konservatorierne skal varetage den højere uddannelse i musik. Det er så at sige grundvolden i den ordning, vi er ved at bygge op, og hvis endelige sigte må være at gøre konservatorieuddannelsen til en fuldt udbygget højere uddannelse på samtlige de 5 konservatorier, vi har, og som indbyrdes har fordelt opgaverne imellem sig. I hvert fald må der nok advares mod at ændre ved dette grundlag. Men såfremt ministeren har tanker om ændringer i forbindelse med konservatoriernes bidrag til at fremme den almene musikkultur, ville det være interessant at høre noget om dem.

I den forbindelse kunne man måske minde om, at musikkommissionen, hvis betænkning danner grundlag for den lovgivning, vi her behandler, nu har siddet siden 1957 og altså sidder på 11. år. Kan ministeren oplyse, hvilke dele af dens arbejde der endnu står tilbage, og hvornår der er udsigt til, at dette arbejde afsluttes?

Lovforslagets bemærkninger afholder sig helt fra at give oplysninger om den konkrete økonomiske rækkevidde af, at staten betaler $\frac{3}{4}$ af de tre konservatoriers drift, også af den forestående udbygning med docentstillingerne og af bestemmelsen i § 1, stk. 3, om, at der efter særlig ansøgning kan ydes tilskud til større anskaffelser af instrumenter og andet udstyr. Det er nok oplysninger, vi må bede ministeren om at få frem i et udvalg, hvor også spørgsmålet om de 3 konservatoriers lokaleforhold nærmere må belyses.

Med disse bemærkninger vil jeg gerne på venstres vegne tilsige lovforslaget en velvilig behandling.

Erik Hansen (Ålborg amt): Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger om det foreliggende, genfremsatte lovforslag, men jeg vil dog gerne sige, at vi jo nu står over for, at en rammelov fra 1964 ændres til det bedre, men stadig væk gælder jo, at den revision af

loven om musikkonservatorier, som var tænkt etableret, nu bliver udskudt til 1970-71.

Jeg vil også gerne sige, at der er en forståelig utålmodighed de steder i landet, hvor man har et musikkonservatorium, som bygger på det, man kalder privat grundlag. Det føles rundt omkring som lidt af en uretfærdighed, at byer som Odense, Esbjerg og Ålborg skal deltage i driftsudgifterne med $\frac{1}{4}$ i modsætning til København og Århus, hvor man slipper helt for at deltage i driftsudgifterne ved musikkonservatorierne dér.

Men ikke nok med at dette føles som lidt af en urimelighed, det føles også som lidt af en urimelighed, at der er bedre arbejdsvilkår. Her tænker jeg ikke så meget på lokaleforholdene, de er jo yderst ringe visse steder, men jeg tænker på, at der er bedre stillinger for lærerkræfterne på de statslige institutioner. Jeg må nævne, at man jo nu får mulighed for på de private musikkonservatorier at oprette stillinger for docenter, men stadig væk ikke mulighed for professorater. Denne ulighed kan, som jeg allerede har nævnt, føles urimelig, men der er vel i den givne økonomiske situation ikke meget at gøre ved det. Men der ligger vel visse muligheder for ændringer, som på nuværende tidspunkt ikke har været drøftet. Her tænker jeg på de tanker, der har været fremme i forbindelse med spørgsmålet om undervisningscentre. Og her vil jeg gerne spørge den højtærede kulturminister, om ministeren har tanker om at lave et vist fællesskab mellem de undervisningscentre, ministeren har gjort sig til talsmand for, og de musikkonservatorier, som står foran udbygning og ombygning i provinsen.

Med disse bemærkninger skal jeg på mit partis vegne tilsige støtte til lovforslaget.

Gunhild Due: Jeg skal fortsat tilsige SF's velvilje over for dette lovforslag. Vi kom jo overhovedet ikke i gang med udvalgsarbejdet, så dér kan vi jo drøfte nogle af de spørgsmål, der her er blevet rejst.